

N:o 1.

Ank. till Riksd. Kansli den 9 Febr. 1882, kl. 1 e. m.

Andra Kammarens Första Tillfälliga Utskotts Memorial N:o 1 i anledning af Herr Christen Assarssons till Utskottet remitterade motion rörande afskaffande af en utskyld, benämnd resekallspenningar, utgående till presterskapet i Skåne.

I enlighet med Andra Kammarens beslut har till behandling af Utskottet öfverlemnats Herr *Christen Assarssons* motion, N:o 63, hvaruti hemställes, det Riksdagen för sin del ville besluta att en under namn af resekallspenningar utgående flyttningshjelp till presterskapet i Skåne icke vidare af kyrkorna må utgå.

Utskottet tillåter sig i anledning af sagda remiss vördsamt erinra:

att sagde utskyld, som uppgifves härleda sig från en i Konung Christian III:s kyrkoordinants af år 1539 förekommande bestämelse, att när en kyrkans tjenare är kallad, »daa skal Kirken, som saa udskicker samme person till Superintendenten och Lehsmanden staa hans tæring» — jemväl, såsom motionären anför, finnes faststæld i Konung Christian IV:s Recess den 27 Februari 1643, der det i 63 § af 1:sta bokens 4 kap. heter: »Naar nogen først kaldis, da skal Kircken hielpe paa hannem til Fortæring at reise til Bispnen to Gange, oc til Lensmanden en Gang, efftersom Kirckens Forsuar kand siunis oc Kirekens Tilstand kand taale»;

att sist anförde lagstadgande egde gällande kraft då Skåne afträdde till Sverige;

att i fredsfördraget i Roskild den 26 Februari 1658, § IX, lika som ock i fredstraktaten i lägret vid Köpenhamn den 27 Mars 1660, § XII, mellan de kontraherande magterna öfverenskommit, det alla Ständer i de till Sverige afträdde landsdelarne skulle blifva »vid deras vanliga rätt, lag och gamla privilegier och friheter oturberade, obehindrade»; samt

att i IX punkten af Malmö recess den 18 September 1662 härom ytterligare bestämmes: »beläggande Clereciet och det Andeliga Ståndet, så förblifver thet sammaledes wedh sin respect och heder och widh the Stadgar och Ordinantier sampt loffligt bruuk och sedwana — — — — enkannerligen hafver Bjskopen och Presterne til at niuta the Beneficia och underhåll, som the för theras kall och embeten här til åthniutit hafwa» etc.

Då härtill kommer:

att i 4 § af Kongl. privilegierna för biskoparne och presterskapet den 16 Oktober 1723, bland annat, stadgas: »Presterskapet i Skåne, Halland, Blekinge och Bohuslän skall efter fredsfördragen och Malmö recess under vanlig frihet behålla dess prestgårdar, mensalrättigheter och annexer, med all frukt, landgille, städmål, åker och arbete deraf jemte de inkomster och förmåner, som de efter bemålde fredsfördrag och recess af ålder haft»; vidare

att 27 § af nyssberörde privilegier förklarar allt hvad de innehålla skola »anses som en lag, hvarefter bör dömas och exequeras»; samt slutligen

att, enligt Regeringsformens 114 §, de forna riksståndens privilegier, förmåner, rättigheter och friheter fortfarande skola gälla, der de ej ändras eller upphävas genom Konungens och Riksdagens sammanstående beslut och med bifall, der frågan rör presterskapets privilegier, af allmänt kyrkomöte;

så har Utskottet icke kunnat undgå att finna ifrågavarande, af Herr Assarson väckta förslag, såsom åsyftande beslut om upphäfvande af de skånska presterskapet genom ofvan anförda lagar och fredsfördrag tillförsäkrade samt af de presterliga privilegierna omgärdade resekallspenningarne, icke vara af natur att tillhöra Tillfälligt Utskotts behandling; med anmälan hvarom Utskottet tillåter sig

till Kammarerna återlemna ifrågavarande motion.

Stockholm den 9 Februari 1882.

På Utskottets vägnar:

A. HEDIN.